

**Elżbieta Kłosińska, Bogusław
Maryniak, Barbara
Butent-Stefaniak, Lech
Kozłowski, Bogusław Gediga**

**Mikowice, gm. Namysłów, woj.
opolskie. Stanowisko 1**

Informator Archeologiczny : badania 21, 65

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MIKOWICE, gm. Namysłów
woj. opolskie
Stanowisko 1

Instytut Śląski
w Katowicach

Badania prowadziła mgr Elżbieta Kłosińska przy współpracy mgr mgr Bogusława Marynfała, Barbary Butent-Stepanik i Lecha Kozłowskiego. Konsultacja naukowa prof. dr hab. Bogusław Gędiga. Finansowało z Resortowego Programu Badań Podstawowych Uniwersytet Wrocławski. Kontynuacja badań przedwojennych, pierwszy sezon. Cmentarzysko kurhanowe ze starszego i środkowego okresu epoki brązu.

Przeprowadzono badania wykopaliskowe dwóch kurhanów /17 i 20/ na cmentarzysku tzw. "zachodnim", leżącym w lesie na północny zachód od wsi. W latach międzywojennych obiekt był niszczone przez intensywne wybieranie piasek. W latach 1926-1930 G. Raschke i L.F. Zötz przebadali tu 11 spośród 24 zewidencjonowanych kopców. Badania w 1987 r. miały charakter ratowniczy, obiekt jest bowiem ponownie niszczone przez głęboką orkę i uprawy leśne.

Przed rozpoczęciem eksploracji wyznaczono oś przecinającą oba kurhany; zabieg ten miał na celu uzyskanie możliwie długiego profilu /ok. 30 m/, rozpoznanie tym samym przestrzeni międzykurhanowej.

Układ stratygraficzny obu kopców stanowiło sześć warstw:

- I - ściółka leśna /piasek wymieszany ze zbutwiałym igliwem i listowiem/,
- II - próchnica współczesna /luźny piasek barwy szwej/,
- III - nasyp /piasek barwy żółtej z zabarwieniami pochodzenia roślinnego/,
- IV - próchnica pierwotna /piasek żółto-siwy o strukturze plaństwej/,
- V - warstwa rudoceglastego żwirku,
- VI - cielec /piasek biało-żółty/.

Kurhan 20 sięgał wysokości 8,65 m i posiadał średnicę 7,4 m, a kurhan 17 odpowiednio 0,60 m i 10,5 m. W kurhanie 20 odsłonięto krąg kamienny, złożony z dużych głazów, miejscami ustawionych w dwóch, trzech poziomach, tworzących zaczątkowy, jakby zewnętrzny płaszcz kopca. Wewnątrz uchwycono zarys prostokątnej jamy grobowej o wymiarach 2,70 x 1,10 m, dłuższą osią wyznaczającą kierunek WN-ES. Na ślad pochówku nie natrafiono, do jego destrukcji przyczynił się zapewne wkop współczesny, naruszający jeden z narożników kosory grobowej. W centrum kurhanu 17 zaobserwowano jedynie pogrubioną warstwę próchnicy pierwotnej, gdzie przypuszczalnie złożony był pochówek.

W przestrzeni między kurhanowej odsłonięto grób ciałopalny w postaci skupiska ceramiki i przepalonych kości. Zarys jamy grobowej był nieuchwytny.

Pozyskano 1027 fragmentów ceramiki, 5 odłupków z krzemienia narzutowego i przepalone kości ludzkie. Na skutek destrukcji obiektów ceramika była dość słabo zachowana i przemieszana. Zwracają jednakże uwagę ułamki z odciskiem tkaniny, wypchane guzy obwiedzone półkolistymi liniami rytymi, fragmenty brzośca z pionowymi kanalurami.

Badania będą kontynuowane.

MSZANO, gm. Brodnica
woj. toruńskie
Stanowisko 14

patrz
paleolit i mezolit

MOKRE, gm. Zamość
woj. zamojskie
Stanowisko 1

patrz
wczesne średniowiecze